

بچۍ خورا مړوقی دروست کرد

(په پدابوون ۱، ۲)

له وانه ی رابردووماندا، زانیمان خورا چوون ئاسمان و زهوی و زهرياکان و هموو ئه و شتانه ی ناوی بهدی هینا. خورای په روره دگار تنها به به کارهینانی ووشه ی خوی هموو شتیکی له شهش رۆژ بهدی هینا. هه روه ها زانیمان بچۍ خورا جیهانی بهدی هینا. بۆ ئه و خه لکه ی که پلانی و ابو بهدی بیئی له پینا و شکومهندی خوی. خورا چهن به به زه بیه شوینیکی و جوان و سه رسورپهینه ری بۆ مړوق بهدی هینا که بتوانی له خیر و خو شییکی راسته قینه دا بژیت!

با وورد بینه وه له نووسراوه پیروزه کان بۆ ئه وه ی بزاین خورا چوون یه که م مړوقی دروست کرد. به یارمه تی خوراش، هه ول دده یین بزاین بچۍ خورا مړوقی دروست کرد. له تهورات، له سیپاره ی په پدابوون وله به شی یه که مدا، ئایه تی بیست و شهش، ووشه ی خورا ده فهرموی: ئینجا خورا فهرموی: (با مړوق له سه ر وینه ی خو مان دروست بکه یین، له شیوه ی خو مان. با ده سه لاتدار بین به سه ر ماسی ده ری و بالنده ی ئاسمانو ئازه لی مالی و به سه ر هموو زه ویدا، هه روه ها به سه ر هموو ئه و بوونه و هره خوشو کانه ی به سه ر زه ویدا ده خشین.) خورا مړوقی له سه ر وینه ی خوی بهدی هینا، له سه ر وینه ی خورا بهدی هینا، به ئیر و می بهدی هینان.

(په پدابوون ۱: ۲۶، ۲۷)

ئالیره دا، راستییکی پر مانا و به شکو مان له پیش دایه که ده بیته همومان لی تی بگه یین: خورا یه که م پیاو و ژنی له وینه ی خوی دروست کرد! بیر ی لی بکه وه! خورا مړوقی و دروست کرد که به وینه ی خوی بچی! به راستی، مړوق گرنگترین بوونه و هره له ناو هموو ئه و بوونه و هره ی خورا دروستی کردوون. تنها مړوق له وینه ی خورا دروست کراوه.

باشه، ئه و ووشه یه ی خورا مانای چیه کاتی ده فهرموی: مړوق له سه ر وینه ی خو مان دروست بکه یین؟ له به شی دوهم، ئایه تی هفتم، نووسراوی پیروزه ده فهرموی: جا خورا وهند خورا پیاوی له خو لی زهوی پیک هینا و شنه ی ژبانی به کونه لووتیدا کرد. به مهش پیاوه که بووه گیانیکی زیندوو. (په پدابوون ۲: ۷) ده بیینین له م ئایه ته دا کاتی خورا یه که م مړوقی دروست کرد، به دوو توخم دروستی کرد: جهسته و گیان. مړوق تنها جهسته نییه، به لکو جهسته و گیانه. خورا مړوقی به دوو هه نگو و دروست کرد. دووباره با بخوینین نووسراوه پیروزه کان چی ده فهرموی: یه که م: جا خورا وهند خورا پیاوی له خو لی زهوی پیک هینا دوهم: خورا شنه ی ژبانی به کونه لووتیدا کرد. به مهش پیاوه که بووه گیانیکی زیندوو.

له م نووسراوه پیروزه ده بیینین که کاتی خورا مړوقی دروست کرد، سه رها ته جهسته ی بۆ دروست کرد. باشه بچۍ خورا یه که م جار جهسته ی بۆ دروست کرد؟ له بهر ئه وه ی جهسته که ده بیته ئه و ماله ی که گیانی مړوقی تیادا داده نی. ئایا ده زانی که جهسته مالی خو ته، ئه و ره شماله کاتیبه ی که توی راسته قینه (واتا گیانت) تیایدا ده ژیت؟ نووسراوه پیروزه کان ئاوامان فیرده کات و ده فهرموی: چونکه ده زانین، ئه گهر ماله چادره زه مینییه که مان پروخا... (۲ کورنسوس ۵: ۱) بویه، خورا جهسته ی مړوقی وه کو چادره دروست کرد بۆ ئه وه ی گیانی تیایدا بژیت.

خورا به چی جهسته ی یه که م مړوقی دروست کرد؟ نووسراوه پیروزه کان ده فهرموی که په روره دگار جهسته ی له خو لی زهوی دروست کرد. له چه رخی مؤدیرنی ئیستاماندا، ده زانین که خو لی زهوی له نزیکه ی (۲۰) بیست ماده ی کیمیاوی پیکهاتوه. زاناکان ده لئین هه ر یه که له و بیست ماده یه له ناو جهسته ی مړوقدا هه یه. بویه پیغه مبه ری خورا داود له زه بووره کان نووسیویه تی، چونکه ده زانیت ئیمه چوون پیکه یینراوین، له بیریه تی که ئیمه خو لین. (زه بووره کان ۱۰۳: ۱۴)

به لی، جهسته که له خو ل دروست کراوه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه که بی سووده! له جهسته ی مړوقدا، زیاتر له هفتا هه زار هه زار به لی، جهسته که له خو ل دروست کراوه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه که بی سووده! له جهسته ی مړوقدا، زیاتر له هفتا هه زار هه زار هه زار (واتا ۷۰ ترلیون) بهش هه یه که پیی ده وتری خانه. و ئه و هموو خانانه ش به یه که وه هؤنراون وادرووست کراون که به

وینه ییکی هاوکاتی ته او کار بکنه. جهسته ی مرؤف موعجزه یه! له جهسته ماندا، خودا میثک و دل و سپیه کان و گه ده و جهرگ و ریخه لؤک و ئیسک و ماسولکه و پیست و چاو و گوئی و لووت و دهم و زؤر به شی سهرسورهیینه تری داناو. هر یه ک له و به شاننه پؤلی خوی ده زانی. تنه ا خودا ده توانی دروستی بکات! بؤیه هروه ا پیغه مبه ری خودا داود نووسیویه تی: **په روه ردگار، ستایشته ده کم، چونکه به سامناکی دروستکراوم، سهرسورهیینه رم، کاره کانت سهرسورهیینه رن، له ناخمه وه باش ئه مه ده زانم.** (زه بوورده کان ۱۳۹: ۱۴)

به لئی، جهسته ی مرؤف موعجزه ییکی سهرسورهیینه ره! به لام ئایا ئه وه ئه و جهسته یه که که خودا له سهر وینه ی خوی دروستی کرد؟ نه خیر! ناکری، له بهر ئه وه ی خودا گیانه. خودا شیوه ی فیزیایی مرؤفی له سهر وینه ی خوی دروست نه کردوه. ئه ی باشه، ئه وه مانای چیه که نووسراوی پیروز پیمان ده لیت: **خودا مرؤفی له سهر وینه ی خوی به دی هیئا؟** مانای ئه وه یه که خودا گیانی مرؤفی له سهر وینه ی خوی به دی هیئا.

ئیسنا ده زانین که کاتی خودا یه که م جار جهسته ی مرؤفی دروست کرد له خولی زهوی، ئه و جهسته یه بی ژیان بو. تنه ا لاشه ییکی مردوو بو. باشه خودا بۆچی یه که م جار لاشه ی بؤ مرؤف دروست کرد پیش ئه وه ی گیانی تیادا دابنیت؟ بۆچی خودا، که خاوه ن هه موو تواناییکه، به یه ک هه نگای ئاسان، هر وه ک هه موو دروستکراوه کانی تر مرؤفی دروست نه کرد؟ ره نکه خودا به و وینه یه دروستی کرد بؤ ئه وه ی فییمان بکات که مرؤف، له ناخی خویدا، هیچ ده سه لاتیکی له سهر ژیان نییه. مرؤف ناتوانی ژیان به خوی به خشی و ناتوانی هیچ دروست بکات که ژیانی تیادا بیت. خودا په روه ردگاری ژیانه، و تنه ا له ودا ژیان په یدا ده بیت. ژیان له مرؤفه وه په یدا نابی، ژیان دیاریتکه له خوداوه! نووسراوی پیروز ده فهرموی: **جا په روه ردگار خودا... شنه ی ژیانی به کونه لووتی کرد. به مه ش یه که م مرؤف بووه گیانیکی زیندوو.** ژیان که و ته ناو ئه و جهسته یه ی که خودا دروستی کردبوو. بۆچی ژیانی تیکه وت؟ له بهر ئه وه ی خودا، په روه ردگاری ژیان گیانه که ی پی به خشی! خودا شنه ی ژیانی خوی به جهسته که یا کرد. ئه و ژیانه ی که له خودا دا هه بوو، ئیسنا له مرؤف هه یه. بؤیه ش، مرؤف ئیسنا له ژیان دایه.

باشه ئه وه چی بوو که خودا له وینه ی خوی دروستی کردبوو؟ گیانه که. خودا گیانی مرؤفی له وینه ی خوی دروست کرد. ئایا ده زانی که هه ندیک په وشت که له گیانی خودا هه یه له گیانی مرؤفیشدا دؤزراوه ته وه؟ پیش ئه وه ی کۆتایی به وانه ی ئه مپومان بینین، با چاو به سی په وشتدا بخشین که له خودا و هروه ها له مرؤفیش هه یه. کاتی بیر ده که یه وه له و سی په وشته ی له گه ل خودا دا هاوبه شین، ده توانین باشتر له نووسراوه پیروزه کان تی بگه ین کاتیک که ده فهرموی: **خودا مرؤفی له وینه ی خوی دروست کرد.** ئه و سی په وشته ی که خودا له گیانی مرؤفدا جیگیری کرد ئه مانه ن:

یه که م: خودا بیر ی به خشی به مرؤف، بؤ ئه وه ی بتوانی خودای پی بناسی.

دوه م: خودا دل (واتا هه ست) ی به خشی به مرؤف، بؤ ئه وه ی بتوانی خودای خو ش بوی.

سییه م: خودا ئیراده (واتا توانای هه لېژاردن) ی به خشی به مرؤف، بؤ ئه وه ی بتوانی به گوئی خودا بکات.

هر وه ک چؤن خودا خاوه ن بیر و دل و ئیراده یه، خودا له گیانی مرؤفیشدا بیر و دل و ئیراده ی چه سپان. با وورد بینه وه له مه بزانیان مانای چیه.

خودا بیر ی به مرؤف به خشی که توانای ناسینی خودا و توانای بیرکرنه وه ی هه بی وه ک خودا. خودا مرؤفی خاوه ن بیریکی به هیزی دروست کرد، له بهر ئه وه ی پلانی بؤ مرؤف و ابوو که دؤستایه تیه کی نزیک ی له گه لدا هه بی، کاتی ده رباره ی ژیانی پیغه مبه ری خودا ئیبراهیم ده خوینینه وه، ده بینین که پی ده و ترا، **دؤستی خودا**. ئیبراهیم خودای له نزیکه وه ده ناسی و په یوه ندییکی نزیک ی له گه لدا هه بوو. به لام، ئیبراهیم تاکه که س نییه که ئیمتیازی بوونی به دؤستی خودا پیشکه ش کرابی. ئیمه ش ده توانین ببین به دؤستی خودا.

خودا دهیوی دۆستایه تیه کی نزیکمان له گه لیدا هه بیته. هه ر بۆیه بیرى له گیانی مروڤدا چه سپاند واتا له دهروونی که ده توانی هاوکات بیته له گه ل بیرى خودا.

په ننگه بتوانین نه وهی دهیلین به پرسپاریک پوون بکهینه وه. چی مروڤ له نازهل جیا دهکاته وه؟ بیرى مروڤ زور جیاوازه له بیرى نازهل. باشه، بۆچی نازهله کان ناتوانن له م وانیه تى بگن؟ له بهر نه وهی هه مان جور بیریان نییه له گه ل نیمه. بۆچی تو ده توانی له وشهکانی وانه کانمان تى بگه ی؟ له بهر نه وهی هه مان جور بیرى مروڤانه مان هه یه. به چه ن وشه بیکی تر، پۆچی مروڤ وادرووست کراوه که بتوانی هاوکات بیته له گه ل پۆچی خودا.

بى گوومان، کاتى نه م قسه یه دهکەین، مانای نه وه نییه که بیرمان و بیرى خودا هاوتای یه کن له دانایی و زانایی. هه رگیز! دانایی خودا زور قووله، زانایی و دانایی خودا زور سه رده که ویته سه ر زانایی مروڤ. نه وهی ده بیته لى تیبگه ین نه مه یه: خودا گیانیکی به خشیوه به مروڤ که توانای به ستنی په یوه ندیکی به مانای هه بی له گه ل خودای زیندوو. خودا نایه ویت وهک نازهلکت لى بیته که ناتوانی خودا بناسی! نازهل میشکی هه یه، به لام ناتوانی بیر له خودا بکاته وه. نازهل ده می هه یه، به لام ناتوانی سوپاسی خودای پی بکات که وا هه موو پۆژ خواردنى بۆ دابین کردوو. چاوی هه یه، به لام ناتوانی نووسراوه پیرۆزه کان دیراسه ت بکات. گوئى هه یه، به لام ناتوانی گوئى له وشه ی خودا بگری. به لام مروڤ، که خودا له وینه ی خوی دروستی کردوو، ده توانی خودای په روه رداگر بناسی. ده توانن په یوه ندیکی سه رسوپهینه ر به ستن له گه ل دروستکار تاندا، نه گه ر باوه ر به پښتانه پاست و دروستی پزگاربوون بینن و وه رگرن که خودا دایمه زراندوو. له وانهکانی داها تودا پښتانه پزگاری خودا پوون دهکەینه وه، به لام نه وهی نه مپۆ ده بیته لى تیبگه ین نه وهی که خودا بیرىکی به خشیوه به مروڤ که توانای ناسینی خودای هه یه.

خودا شتیکی تری له گیانی مروڤدا چه سپاندوو کاتى له وینه ی خوی دروستی کرد. نه ویش دلله. خودا دللى به مروڤ به خشی بۆ نه وهی بتوانی خودای خوش بوئى. نیمه باسی نه وه دلله ناکه ین که خوین پالده نی، به لکو باسی هه ست و نه ستی ناخی گیانت دهکەین. باسی بیر و نیازی ناو دلته دهکەین. خودا توانای هه ستکردنی سۆزی به خشی به یه که م مروڤ هه ر وهک خوی هه ستی پی دهکات. خودا ده توانی خوشه ویستی و رق و شادومانی و په ژاره و به زه یی بکات. بۆیه، خودا له گیانی مروڤدا دللیکی چه سپاند که توانای هه ستکردنی سۆزی هه بیته وهک خوشه ویستی و رق. خودا ده یه وی مروڤ نه وهی خوش بوئى که خودا پی خوشه و رقی له وه بی که خودا رقی لى ده بیته وه. خودا ده یه وی پر به دلمان نه ومان خوش بویت. له بهر نه وه خودا مروڤی له سه ر وینه ی خوی دروست کردوو، و دللى پی به خشی.

شتیکی تر هه یه خودا به خشیویه تی به مروڤ، که له سه ر وینه ی خوی دروستی کردوو. ئیراده ی له گیانی مروڤدا چه سپاند. خودا پښتانه به هه موو که س داوه که پښتانه خوی هه لپژیری. خودا خوشی خاوه ن ده سه لاته که نایا شتیکی بکات یان نا. بۆیه خودا مروڤی وادرووست کردوو که ماف و به پرسپاریه تی هه بی و هه لپژاردنی گرنگ بۆ خوی بکات. خودا ده یه توانی مروڤ وادرووست بکات که به وینه یه کی (نۆتوماتیکی) ئیراده ی خودا به جی بینى و هیه چ چاره یکی نه بوايه له و مه سه له یه. به لام خودا ئیراده یه کی نازاد و به پرسپاریه تی به خشی به مروڤ بۆ نه وهی خوی هه لپژیری نایا به گوئی خودا بکات یان نا. خودا نه یویست مه کینه یه ک واتا پۆبوتیک دروست بکات. خودا مروڤی له وینه ی خور دروست نه کرد که هه موو پۆژ هه ل دیت، و هیه چ چاره یکی نییه. پۆژ به شیوه یکی نۆتوماتیکی هه موو پۆژ ئیراده ی خودا به جی دینى. به لام به م وینه یه نییه له گه ل مروڤ. مروڤ دروستکراویکی تاییه ته. خودا نیمه ی بۆ خوی دروست کرد. خودا ده یه وی بۆ خومان هه لپژیرین خوشمان بوئى و بیپه رستین. خودا به پرسپاریه تی هه کی گه وره ی داوته مروڤ! مروڤ ده بیته خوی هه لپژیری: نایا به دواى خودا بکه وی یان شه ی تان. وشه ی خودای پی خوش بى یا خود رقی لى بیته وه؟ خودا زور له که س ناکات باوه ر به وشه ی بینیت. هه رگیز زورمان لى ناکات خوشمان بوئى و به گوئی بکه ین. خوشه ویستی، نه گه ر به

نور بېت خۇشه ويستى نېيه. خۇدا پښتانه داوه به دواى كام پښتانه بگه وين. به لام له كوتاييدا، خۇدا دادوهرى هممو كه س دهكات كه شانشينه كه ي رت بگاته وه، له بهر نه وهى خۇدا مرؤفى بۇخوى دروست كرده وه. نووسراوه پيرؤزه كان ناوا ده لئيت.

نيمه ليره له سهر زه وين بۇ خۇدا. ليره نين بۇ خۇمان يان بۇ پاره، بۇ هيچ شتيك يان بۇ هيچ كه سيكي تر ليره نين. خۇدا نيمه ي بۇ خوى دروست كرده وه، بۇ خۇشى و شكؤمهندي خوى دروستمانى كرده وه. خۇدا وامانى دروست كرده وه كه تواناى ناسين و خۇشه ويستى و به گوى كړدى نه ومان هه بى تاهه تا! به لى... تاهه تا! خۇداى تاهه تايى گياننكي تاهه تايى پښتانه به خشيوه. هر به بونهى خۇدايه كه نه مرؤ په يوه نديه كى قول و سهرسورهيته رمان له گه لى هه يه، نه مرؤ و سبه ي و تاهه تا. هر له بهر نه وه شه خۇدا له سهر وينه ي خوى دروستمانى كرده وه.

له وانته داهاتوودا باسى په كه م مرؤف ده كه ين، ئا دم و حه وا.

خۇدا به ره كه تى خوى به سهرتدا ببارينى و يارمه تى دهرت بېت بۇ نه وهى مانا و گرنكى گه وره ترين فه رمانى تى بگه يت، كه ده فه رموى: (په كه م: گوى بگره ... خۇداى په روه ردا رمان په ك خۇدا وه نده، جا خۇداى په روه ردا رمانى خوت به هه موو دل و هه موو گيان و هه موو

بیر و هه موو تواناته وه خۇش بوئى.) (مه رقؤس ۱۲: ۲۹، ۳۰)

گرنگترین پرسپاره کان بڼو ته م وانیه:

١. بڼچې خودا مرؤقی دروست کرد؟
٢. نه وه مانای چپیه که نووسراوی پپروژ پیمان ده لیت، (خودا مرؤقی له سر وینیه خوی به دی هینا)؟
٣. خودا بڼچې یه که م جار لاشه ی بڼو مرؤف دروست کرد پیش نه وه ی گیانی تیادا دابنیت؟ بڼچې خودا، که خاوه ن هه موو تواناییکه، به یه که هه نگاوی ناسان، هه ر وه که هه موو دروستکراوه کانی تر مرؤقی دروست نه کرد؟
٤. نه وه چی بوو که خودا له وینیه ی خوی دروستی کردبوو؟
٥. نایا ده زانی که هه ندیک ره وشت که له گیانی خودا هه یه له گیانی مرؤفیشدا دوزراوه ته وه؟
٦. چی مرؤف له نازهل جیا ده کاته وه؟ بڼچې نازله کان ناتوانن له م وانیه تی بگهن؟
٧. بڼچې تو ده توانی له ووشه کانی وانه کانمان تی بگهی؟
٨. نایا به دوا ی خودا بکه وی یان شه پتان. ووشه ی خودای پی خوش بی یا خود رقی لی بیته وه؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتابی پپروژ

(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ته م خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هینهر: کومه له ی پښتو ژبې راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org